

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κυριακή 16 Ὀκτωβρίου 1950 (Π.Ο.Η.) Ἔτος Δ'. Ἀριθ. 91—Τιμή Φύλλου Δραχ. 500	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Ὁ Ἐπίσκοπος Διαιτείας κ. Πολύκαρπος ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : Ἐξάμηνος δραχ. 7.000—Ἐτησία δραχ. 12.000 Ἐξωτερικοῦ: Ἐξάμ. δολ. 2.50—Ἐτησία δολ. 5
Γραφεῖα : Ὁδὸς Χαλκοκονδύλη 7—Ἀθήναι Τηλέφ. 33.839	

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Μετὰ βαθυτάτης πικρίας ἀνεγνώσαμεν ἀνακοίνωσιν τῆς περισέμου Θεολογικῆς Σχολῆς, δι' ἧς προβάλλεται ἡ ἀξίωσις, ὅπως οἱ φοιτηταὶ οἱ ἀκολουθοῦντες τὸ παλαιὸν ἐορτολόγιον, ὑποβάλλουν εἰς τὴν Σχολὴν «κανονικὸν λίβελλον».

Οὐδέποτε ἐφραταζόμεθα, ὅτι καθηγηταὶ φιλελευθέρων ἀρχῶν, πρεσβεύοντες λόγῳ τῆς ἐπιστημονικῆς των ἰδιότητος τὸ δόγμα τῆς ἐλευθέρως ἐρεῦνης, θὰ κατήρχοντο εἰς τὸ ἐπίπεδον τοῦ φρουροῦ τῆς πύλης, ἐμποδίζοντες τὴν εἴσοδον εἰς τὸ ἱερὸν τῶν Μουσῶν Τέμενος ἀνθρώπων, ἐχόντων διαφόρους θρησκευτικὰς πεποιθήσεις.

Ἀλλὰ καὶ οὐδέποτε ἠλπίζαμεν, ὅτι ἐκπρόσωποι τοῦ Ἐλευθερωτοῦ Ἰησοῦ, τοῦ εἰπόντος «ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν» θὰ ἐχάλκευον βαρύντατα δεσμὰ πνευματικῆς δουλείας.

Διὰ πάντας τοὺς λόγους αὐτοὺς θλιβόμεθα, διότι ἔχομεν πάντα λόγον νὰ σεβώμεθα τοὺς καθηγητάς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, ἥτις ἐξέθρεψεν καὶ ἡμᾶς καὶ νὰ φειδόμεθα τοῦ ἐπιστημονικοῦ κύρους καὶ γοήτρου τοῦ Πανεπιστημίου μας, οὗτινος τομεὺς ἐλευθέρως ἐρεῦνης τυγχάνει καὶ ἡ Θεολογικὴ Σχολή.

Ἡμεῖς, ἡγούμενοι Ἐκκλησιαστικῶς, τῶν σεβομένων τὰς Ἐκκλησιαστικὰς Παραδόσεις καὶ ἀξιούντων τὴν Ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας, συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἀξιολύτους κ. κ. καθηγητάς, νὰ διασώσουν τὸ ἐπιστημονικὸν γόητρον τῆς Σχολῆς ἀκέραιον καὶ νὰ μὴ μεταβάλουν τὸν ἐπιστημονικὸν στίβον εἰς τόπον φατρείας.

Ἡ διαφορὰ αὐτή, ἡ προκύψασα ὑπαιτιότητα τῆς Καινοτόμου Ἐκκλησίας, θὰ λυθῇ μόνον διὰ τῆς νομίμου Ἐκκλησιαστικῆς ὁδοῦ, ἥτις ἀπὸ αἰώνων εἶναι ἡ Σύνοδος τῶν Ἐπισκόπων.

Ἐχομεν δ' ἐλπίδος, ὅτι οἱ καθηγηταὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, μνήμονες γενόμενοι τοῦ ἐπιστημονικοῦ των ὄρκου καὶ τῆς ὑψηλῆς αὐτῶν ἀποστολῆς, δὲν θὰ θελήσουν τελικῶς νὰ στραγγαλίσουν τὸν ἀχώριστον παραστάτην πάσης ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης, τὴν Ἐλευθερίαν.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ. Ο. Χ.

Ὁ Πρόεδρος

Τὰ μέλη

Ὁ πρ. Φλωρίνης Χρυσόστομος

Ὁ Κυκλάδων Γερμανὸς

Ὁ Χριστιανουπόλεως Χριστοφόρος

Ὁ Διαιτείας Πολύκαρπος

ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

Ἀγωνιζόμεθα εἰς μίαν κοινωνίαν, ἡ ὁποία ἔχει σκοπίμως παρεξηγήσει τὸ νόημα καὶ τὴν οὐσίαν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγώνος. Μᾶς ἀντιμετωπίζει συνήθως κατὰ τρόπον εἰρωνικὸν καὶ ἐπιδιώκει, ὥστε διὰ τῆς φαιδροφοίσεως τοῦ

ζητήματος νὰ ἐπισκιάσῃ τὴν σοβαρότητά του. Ματαίως ὅμως! Τὰ εὐγενέστερα πνεύματα τῆς συγχρόνου ἐποχῆς καὶ ἡ μεγαλύτερα πλειοψηφία τοῦ λαοῦ μας, ἀντελήφθησαν, ὅτι ὁ ἀγὼν μας δὲν εἶναι καρπὸς ἰσχυρογνωμοσύνης τῶν

ἀνοήτων· εἶναι μιὰ ἐπανάστασις κατὰ παντός στοιχείου, μολύνοντος τὸν κοινωνικόν, ἐκκλησιαστικόν καὶ ἐθνικόν ὀργανισμόν τοῦ τόπου μας. Εἶναι μιὰ πνευματικὴ ἀντίστασις ἐναντίον πάσης φθοροποιοῦ δυνάμεως. Εἶναι μιὰ διαμαρτυρία ἐναντίον τῆς σιωπῆς καὶ τῆς ἀπάτης τῶν ὑπευθύνων. Ἔτσι τὸν ἀντελήφθησαν τὸν ἀγῶνα μας, ὅσοι ἀντικειμενικῶς καὶ ἀξιοπρεπῶς τὸν ἠρεύνησαν.

Ἐν τούτοις ὅμως, ἐὰν ἡ παρεξήγησις, ἡ παρανόησις καὶ ἡ ἐκούσια διαστρέβλωσις ὑπὸ τῶν ἐξωτερικῶν ἀντιπάλων δὲν ἐβλάψαν τὰ συμφέροντα καὶ τὸ γόητρον τοῦ ὑπερόχου αὐτοῦ ἀγῶνος, τὸν ἀγῶνα αὐτὸν τὸν ἐβλάψαμεν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι! Τὸν ἐβλάψαμε πολυτρόπως. Ἡ διαπίστωσις εἶναι θλιβερά. Δὲν ἔχει ὅμως τὸν χαρακτήρα Κυκνεῖου ἄσματος. Εἶναι μιὰ ἀφύπνισις πρὸς τὰς εὐσυνειδήτους καὶ φιλοτίμους ψυχὰς καὶ ἕνας ἔλεγχος πρὸς τοὺς ἀδιαφόρους καὶ ψυχροὺς τύπους.

Ἀλλὰ πῶς ἐβλάψαμε ἡμεῖς οἱ ἴδιοι τὸν ἀγῶνα;

Διὰ τῆς ἐλλείψεως πειθαρχίας.— Καλὸς καὶ ἐνάρετος ὁ α, ὁ β, ὁ γ, ἐφημέριος. Ἐξαίρετος πνευματικὸς, ἀσκητικὸς τύπος, ἄριστος πατήρ. Νεκρὰ ὅμως καὶ ἀνεκμετάλλευστος δύναμις διὰ τὸν ἀγῶνα τῆς Ὁρθοδοξίας.

— Πηγαίνετε πάτερ στὸ τάδε μέρος. Οἱ χριστιανοὶ ἔχουν τόσα χρόνια νὰ μεταλάβουν, ἔχουμε τόσα τηλεγραφήματα· εἶναι ἀνάγκη!

— Δὲν πηγαίνω· εἰμαι ἄρρωστος· ἀρκετὰ πηγα ἔξω νὰ πᾶνε ἄλλοι.

Ἐν τῷ μεταξύ μιὰ ἐπιτροπὴ ἀπὸ τοὺς ἐνορίτας τοῦ ἡξίου τὴν παραμονὴν τοῦ ἐφημερίου των!

Διὰ τῶν προσωποπαγῶν μας κινήσεων.— Ὑπερτάτη κεφαλὴ τοῦ Ἀγῶνος, εἶναι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος. Καὶ ὅμως ὁ οἰοσδήποτε ρασοφόρος προβάλλει ἀξιώσεις, ἀντιθέτους ἐνίοτε πρὸς τὴν γραμμὴν τῆς Ἱ. Συνόδου. Ἡ δὲ γνώμη τοῦ «γέροντος» εἶναι πολλῶν κατατίων βαρυτέρα ἀπὸ τὴν γνώμην τοῦ Ἐπισκόπου.

Ἀπὸ τὴν ἀδιαφορίαν τῶν παραρτημάτων.

Ἐὰν τὸ κέντρον ἀγωνίζεται, τότε καὶ ὁ ὅλος ἀγὼν θὰ προοδεύσῃ. Ὁ ἀγὼν ὅμως τοῦ κέντρου προϋποθέτει δαπάνας, ἔξοδα κ.λ.π. Ποῦ θὰ ἐξευρεθοῦν τὰ ἔξοδα αὐτά; Ἰδοὺ μιὰ ὑποχρέωσις τῶν παραρτημάτων, ποῦ δὲν ἔχει ἐπαρκῶς κατανοηθῇ.

Διὰ τῆς πλημμελοῦς κυκλοφορίας τοῦ περιοδικοῦ.—

Ὅλα τὰ μέλη τοῦ ἀγῶνος θὰ πρέπη νὰ μελετοῦν τὸ δημοσιογραφικὸν ὄργανον των. Αὐτὸ ὅμως θὰ πρέπη νὰ εἶναι ἀποτέλεσμα συστηματικῆς κυκλοφορίας τοῦ Περιοδικοῦ. Πόσον εἶναι θλιβερόν τὸ θέαμα νὰ παραμένουν τὰ περιοδικὰ στὸ παγγάρι! Δὲν γνωρίζομεν μὲ ποῖο μαγικὸ τρόπο τὸ περιοδικὸ ἀπὸ τὸ παγγάρι θὰ πηδήσῃ στὴν τσέπη τοῦ ἀναγνώστου.

Διὰ τῆς ἐλλείψεως ὁργανώσεως.—

Κάθε ἐνορία καὶ κάθε παράρτημα ἀποτελοῦν συ-

νήθως ἓνα ἄθροισμα θρησκευομένων, ὄχι ὅμως καὶ μιὰ ὁργανωμένη κοινότητά. Πόσο ἐπιζήμιον εἶναι αὐτὸ τὸ πράγμα γιὰ τὸν ὅλο ἀγῶνα! Τὰ παραρτήματα μὲ τὸ κέντρον, πρέπει νὰ εὐρίσκωνται σὲ μιὰ ὁργανικὴ συνάρτησι μετὰ τοῦ.

Αὐτὰ τὰ σημεῖα, ποῦ ἐθίξαμε ἀποτελοῦν δυσμενεῖς παράγοντας, τὴν ὑπαρξίαν τῶν ὁποίων ἐξασφαλίζομεν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι. Εἶναι δηλαδὴ τὰ τόξα, ποῦ ρίπτομεν ἐναντίον αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον σεβόμεθα. Δὲν φανταζόμεθα, ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρχουν ἄνθρωποι τοῦ ἀγῶνος, ποῦ νὰ ἐπιθυμοῦν νὰ γίνωνται δῆμιοι του.

Δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον, διὰ τὸ συμφέρον καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς Ὁρθοδοξίας, προσδιορίζομεν τὰ καθήκοντα ὧν μας.

1) **Πειθαρχία ἀπόλυτος** εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον. Ὅλοι μας, εἰδικῶς ὅμως οἱ ἱερεῖς, εἶναι οἱ ἀνύστακτοι ὀπλίται του. Μὲ τὸ ὄπλον ἀνά χειράς ἅς εἶναι ἔτοιμοι νὰ ἀγωνισθοῦν διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν, εἰς οἷονδήποτε σημεῖον τῆς πατρίδος μας τοὺς καλέσει τὸ καθήκον.

2) **Ἀς ἀποφύγωμεν τὰς προσωποπικὰς ἐπιδημίας.** Σκοπὸς μας εἶναι τὸ μεγαλεῖον τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ὄχι ἡ δόξα τοῦ ἀτόμου μας. Οἱ πάντες καὶ τὰ πάντα διὰ τὴν Ἐκκλησίαν.

3) **Ἀγρυπνὸν ἐνδιαφέρον.** Κάθε ἕνας μας ἀποτελεῖ καὶ ἓνα ἀτομικὸν παράγοντα θριάμβου. Ἀς τὸ πιστεύσωμεν καὶ ἅς διαθέσωμεν ὅ,τι δυνάμεθα διὰ τὴν Νίκην τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἄλλος ἐργασίαν, ἄλλος χρήματα, ἄλλος γνώσεις κ.ο.κ. Ὅλα ὅμως ἅς τὰ προσφέρωμεν ἀγογγύστως καὶ ἀφειδῶς.

4) **Συστηματικὴ κυκλοφορία τοῦ Περιοδικοῦ.** Κάθε περιοδικὸν εἶναι καὶ ἓνα ὄπλο. Ἀς φροντίζει ὁ ἐφημέριος καὶ ὁ ἐπίτροπος νὰ τὸ πάρουν οἱ ἐνορίται των, ὅχι μόνον αὐτοὶ, ποῦ ἐκκλησιάζονται ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ποῦ ἀπουσιάζουν. Κάθε ἕνας ἅς σκέπτεται: τὸ πῆρε ὁ φίλος μου, τὸ πῆρε ὁ συγγενὴς μου; τὸ περιοδικὸν ἅς ἀποτελέσῃ οἰκογενειακὸν ἀνάγνωσμα.

5) **Ὁργάνωσις.** Κάθε ἐνορία ἅς ἀποκτήσῃ τὴν ἐπιτροπὴν τῆς καὶ κάθε παράρτημα τὸ συμβούλιον του. Θλιβερὴ ἐντύπωση προεκάλεσε εἰς ἀντιπρόσωπόν μας τὸ θέαμα κεντρικῆς πόλεως τῆς Θεσσαλίας. Οὔτε ἐπιτροπὴ στὸ παγγάρι ἀπὸ ἄνδρες! Τί κρῦο πρᾶγμα!

Ἀς προσέξουμε ἰδιαίτέρως τὰ 5 αὐτὰ σημεῖα. Ἡ θεία πρόνοια μᾶς ἐνεπιστεύθη τὴν ἱερωτέραν παρακαταθήκην τῆς ἱστορίας. Ἀς φανώμεν ἄξιοι τῆς τιμῆς αὐτῆς ἢ ἅς παραιτηθώμεν.

Τὸ ἄρθρον αὐτὸ θὰ κλείσῃ μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἀναμοχλεύσῃ τὰ εὐγενέστερα βᾶθη τῆς ψυχῆς, διὰ νὰ σπιθοβολήσῃ ἡ Ἔργασία καὶ ὁ ζῆλος.

Ἀνατύπωσις ἀπὸ τὴν «Χριστιανικὴν Σπίθαν»

ΖΗΤΟΥΜΕΝ ΕΛΕΥΘΕΡΑΝ
ΚΑΙ ΖΩΣΑΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

Ὁ εὐσεβὴς λαὸς μας δὲν εἶναι δυνατόν ἐπ' ἄ-

πειρον νὰ τοὺς ἀνέχεται καὶ νὰ εἶναι συμμέτοχος τῶν ἀδικιῶν, τῶν αὐτοφόρων παραβάσεων θεμελιωδῶν ἀρχῶν τοῦ Εὐαγγελίου, ἀλλὰ πλήρης ἱερᾶς ἀγανακτήσεως θὰ τοὺς ἐγκαταλείψῃ καὶ ἄλλοι μὲν θὰ διαρρεῦσουν πρὸς παρατάξεις θρησκευτικῶν ὁργανώσεων, αἱ ὁποῖαι καὶ αὐταὶ εἶναι ὁργανωμέναι **Ἐκκλησίαι, ἰσχυρὰ φρούρια ποὺ δὲν εἰμπορεῖ νὰ κλονίσῃ ἡ αὐθαιρεσία τῶν ἀρχιερέων, ἄλλοι δὲ θὰ καταφύγουν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Παλαιο-ημερολογιτῶν, οἱ ὅποιοι ἐπὶ τρεῖς περίπου δεκαετηρίδας ἐν μέσῳ διωγμῶν, κρατοῦν ὑψηλὰ τὰ λάβαρα τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ φέρουν τὸν ὄνειδισμὸν τοῦ Χριστοῦ ἐν μέσῳ γενεᾶς ἀπίστου καὶ διεστραμμένης, καὶ ἄλλοι τέλος κατασκανδαλισθέντες θὰ γίνουσι ψυχὰς, εὐκολοὶ λεία ἀγρίας ἀντιθρησκευτικῆς προπαγάνδας, λυμαινομένης τὸν τόπον ἡμῶν. Κατόπιν τούτων οὐδεὶς κληρικός, σεβόμενος τὸν ἑαυτὸν του, μνήμων τοῦ ἱεροῦ ὅρκου θὰ δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ μνημονεύον τὰ ὀνόματα ἀρχιερέων, οἱ ὅποιοι δὲν διοικοῦν τὴν Ἐκκλησίαν βάσει τοῦ Εὐαγγελίου, ἀλλὰ βάσει νόμων ἀντιευαγγελικῶν, τοὺς ὁποίους ἐδέσπισε ἡ Μασονία πρὸς ἐξεντελισμὸν τῆς Ἐκκλησίας. Μία μόνον ἐλπίς ὑπάρχει. Ὁ Προδιεράρχης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὸν ὁποῖον ἔχουμεν λόγον νὰ ἐκτιμῶμεν, εἰς τὴν ἐσχάτην ταύτην ὥραν νὰ ἀρθῇ εἰς τὸ ὕψος τῶν τραγικῶν περιστάσεων, νὰ κάμῃ στροφὴν τοῦ σκάφους καὶ νὰ ἀναπλεύσῃ πρὸς τὸν λιμένα τῶν παραδόσεων, ὑψόνων εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς ὁλκάδος τὸ σῆμα, τὸ ὑπὲρ πάν**

σῆμα: τὴν ἐν Χριστῷ ἐλευθερίαν τῆς Ἐκκλησίας. Εἶθε, εἶθε μυριάκις, νὰ κινηθῇ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην ὁ Προδιεράρχης τῆς Ἐκκλησίας. Τότε ἡ Συνέλευσις νῆς Ἱεραρχίας θὰ εἶναι ἱστορική. Ἄλλως...

ὦ Κύριε! Πρὸς Σὲ ὑψώνομεν ὄμματα καὶ καρδίας, βοήθησον τὰ πιστὰ σου τέκνα ἐκ πάσης γῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ ἀγωνισθοῦν μέχρις ἐσχάτων ὑπὲρ τῆς δόξης τῆς Ἐκκλησίας Σου, ἡ ὁποία πρέπει νὰ παύσῃ νὰ εἶναι ἡ μοιχαλὶς γυνὴ τοῦ προφήτου, ἡ μετὰ παντὸς ἀκαθάρτου ἐκπορνευομένη, ἀλλὰ νὰ γίνῃ ἡ ὥραία νύμφη τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὑπὲρ τὸν ἥλιον λάμπουσα, δρωσα, νικῶσα, καὶ θριαμβεύουσα εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Ἀμήν. **Ναί ἔρχου Κύριε Ἰησοῦ Φθάσε τὸ ταχύτερον διὰ νὰ τακτοποιήσῃς τὸ χάος, νὰ εὐπρεπίσῃς τὴν Ἐκκλησίαν Σου, ἣν περιεποιήσω τῷ τιμῷ Σου αἵματι.**

**Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ Ἕλληνες
«Ἐλευθέρα καὶ ζῶσα Ἐκκλησία»**

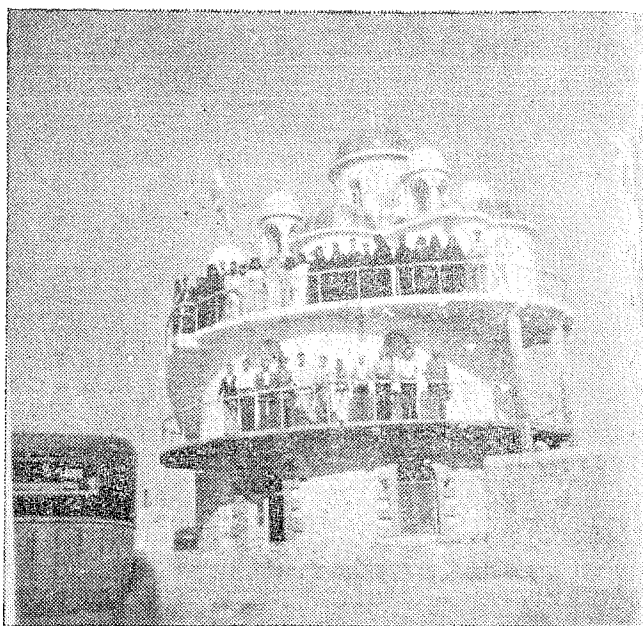
Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Στυρίδων Βλάχος, Σταμ. Ροδόπουλος, Σωκράτης Φαῖ-
τατζίδης, Κων. Μπαρτζώκας, Ἰωάν. Στεφανίδης, Ἰωάν.
Μελᾶς, Ἐμμαν. Παπαδάκης, Διον. Μπατισιάτος, Νικ.
Βαζαῖος, Ἰωάν. Τζίκας, Γεώργ. Παφίλης, Ἰωάν. Ἀθα-
νασίου, Ἀθαν. Οἰκονόμου, Εὐθ. Καραμαζῆς, Βασίλ.
Μπαρμπίνης, Ἡλίας Κόκορης, Χαρ. Παπανικολάου,
Κων. Εὐστάς, Ἀργύρ. Καρακλάνης, Θωμᾶς Χατζηπα-
λῆς, Μιχ. Καρκαντάης, Γεώργιος Δημόπουλος, Σταῦ-
ρος Καραμῆτσος.
(Καὶ ἔπονται χιλιάδες ὑπογραφαὶ ἐξ ὅλης τῆς Ἑλλη-
νικῆς Πατρίδος).

ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΜΟΝΗΝ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ

Ὁ Πανιερώτατος Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου περιστοιχιζόμενος ἀπὸ τὸν Ἱερὸν κλῆρον κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς χειροτονίας. Εἰς τὰ πρόσωπα ὅλων διακρίνεται ἡ ἱκανοποίησις καὶ ἡ χαρὰ, ἀπὸ τὰ τελευταῖα γεγονότα τῆς Ἑνώσεως.

Ὁ γραφικὸς Ναὸς τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ παρὰ τὴν Μονὴν Μεταμορφώσεως Κρονίτης — Κουβαρά. Ἀποτελεῖ ἓνα κόσμημα καὶ ἓνα θαῦμα χριστιανικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχιτεκτονικῆς. Εἰς τοὺς ἐξώστους διακρίνονται ὁ Πανιερώτατος Πρόεδρος, περιστοιχιζόμενος ἀπὸ τὸν Ἱερὸν κλῆρον καὶ τοὺς μοναχοὺς καὶ μερικοὶ ἐκ τῶν ἐπισκεπτῶν μετὰ τὴν χειροτονίαν.

Ἀγιογραφικαὶ Μελέται

ΨΕΥΔΟΣ

«οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις ἀλλὰ Θεῷ»

(Πράξ. Ε' η')

Εἰς τὸ Ε' κεφάλαιον τῶν Πράξεων ἀναφέρεται τὸ θλιβερὸν ἐπεισόδιον τοῦ Ἀνανία καὶ Σαπφείρας. Τὸ ἐπεισόδιον αὐτὸ κατέληξε εἰς τὸν οἰκτρὸν θάνατον τοῦ Ἀνανία καὶ τῆς Σαπφείρας καὶ εἰς τὴν ταραχὴν τῶν πιστῶν τῆς Ἐκκλησίας. Ποία ὅμως ὑπῆρξεν ἡ αἰτία, ποὺ τὸ ἐπροξένησε; Τὸ Ψεῦδος.

Ψεύδονται καὶ οἱ δύο εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ἐκκλησίας τὸν Πέτρον. Δὲν ὁμολογοῦν τὴν ἀλήθειαν. Νομίζουν ὅτι θὰ ἐξαπατήσουν τοὺς ἀνθρώπους· ἀλλ' ὁ Πέτρος, κατακραυγάζει τὸ ψεῖδος «οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις ἀλλὰ Θεῷ». Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ψεύδους ὁ θάνατος.

Διὰ μέσον τῶν αἰώνων τὸ ψεῦδος θριαμβεύει· ἀλλὰ καὶ διὰ μέσον τῶν αἰώνων τὸ ψεῦδος ὁδηγεῖ εἰς τὴν καταστροφὴν.

Τὸ ψεῦδος ψυχαίνει τὰς σχέσεις τῶν συζύγων καὶ ἡ ἀποκάλυψις του ὁδηγεῖ εἰς ναυάγια καὶ διαζύγια· τὸ ψεῦδος διασπᾷ τοὺς ἱερωτέρους δεσμοὺς καὶ κορμίζει τὰ εὐγενέστερα αἰσθήματα. Τὸ ψεῦδος καταστρέφει τὴν ὑπόληψιν τοῦ αὐτοῦ καὶ τὸ καταδικάζει εἰς ἰσόβιον περιφρόνησιν.

Τὸ ψεῦδος εἶναι καρπὸς δειλίας. Δὲν ἔχω τὸ θάρρος νὰ ἀντιμετωπίσω τὰς συνεπείας μιᾶς πράξεως καὶ ψεύδομαι. Συνήθως δὲ ψευδόμεθα δι' ἀσημάντους αἰτίας.

Καὶ ἐν τούτοις τὸ ψεῦδος προσβάλλει κατ' εὐθείαν τὸν Θεόν. «Οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις ἀλλὰ Θεῷ»

λέγει ὁ Πέτρος εἰς τὸν Ἀνανίαν καὶ τὴν Σαπφείρα. Καὶ προσβάλλει κατ' εὐθείαν τὸν Θεόν, διότι ψευδόμενοι ἀρνούμεθα τὴν πανταχοῦ παρουσίαν καὶ τὴν παντογνωσίαν του.

Πραγματικῶς ὅταν ἀνοίγωμεν τὸ στόμα μας διὰ νὰ εἴπωμεν τὸ ψεῦδος, σκεπτόμεθα ὅτι κάποιος αὐτὸ μᾶς ἀκούει; κάποιος νοὺς μᾶς προσέχει! Πόσα ψέματα θὰ ἀποφεύγαμεν, ἐὰν τὰ ἐσκεπτόμεθα;

Καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε ψέμα, ποὺ λέμε, ἔρχεται εἰς τὴν συνείδησίν μας ἡ φράσις «οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις ἀλλὰ Θεῷ»;

Ἡ κακὴ αὕτη συνήθεια ἀρχίζει νὰ ἐκδηλώνεται στὴ παιδικὴ ἡλικία. Ἐδῶ χρειάζεται ἡ προσοχὴ τῶν γονέων· οὔτε νὰ ὑποθάλλουν τὸ ψέμα μὲ τὴν εὐπιστίαν τους στὶς παιδικὰς πανουργίας, ἀλλὰ οὔτε καὶ νὰ τρομάζουν τὸ παιδί μὲ τὴν βροντώδη συμπεριφορὰ τους.

Ἐπειτα καὶ ἡμεῖς οἱ μεγάλοι· ἂς μὴ παραπονούμεθα ὑπερβολικὰ, γιατί θὰ ψευδόμεθα· ἂς μὴ διακαλοιοῦμεθα συνεχῶς γιατί θὰ ψευδόμεθα· ἂς μὴ φιλοφρονοῦμεν ἀμέτρως γιατί θὰ ψευδόμεθα.

Ἡ ἀλήθεια ἂς εἶναι ἰδανικόν μας. Ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ περιβάλλοντός μας ἂς εἶναι γιὰ μᾶς ἀναγκαία. Τὸ θάρρος ἂς χαρακτηρίζει ὅλας μας τὰς ἐνεργείας.

Προτοῦ δώσουμε μιὰ ἀπάντησι, ποὺ μᾶς γυρεύουν, ἂς δοῦμε δίπλα μας μὲ τὰ ψυχικὰ μάτια, τὸ αἰώνιο αὐτί, ποὺ μᾶς ἀκούει.

Ἄς προσέξουμε· ἡ μεγαλύτερη εὐτυχία, καταστρέφεται ἀπὸ τὸ μικρότερο ψεματάκι.

Ἀνέκδοτα

ΑΝΟΗΤΟΙ ΒΟΜΒΥΛΙΟΙ

Ὁ μέγας Γάλλος συγγραφεὺς Βίκτωρ Οὐγκώ εἰργάζετο εἰς τὸν υαλόφρακτον θαλαμίσκον τῆς στέγης τῆς οἰκίας του (σοφίταν). Κατὰ τὴν ὥραν λοιπὸν τῆς πρωΐνης του ἐργασίας εἰσέρχοντο καὶ μερικὰ ἔντομα ἐκ τοῦ παρακειμένου κήπου, μέλισσαι. Ἀναχωροῦντος δὲ αὐτοῦ ἐκλείοντο αἰχμάλωτα τὰ δυστυχῆ ἔντομα.

Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἐξαπατώμενα ἀπὸ τὴν παρεμβαλομένην ὕαλον ἐφόρμουν διὰ νὰ ἐξέλθουν εἰς τὸ κενόν. Ἐν τῇ προσπάθειά των ὅμως αὐτῇ εὗρισκον οἰκτρὸν θάνατον. Οὕτω τὸ ἐσπέρας ὁ Βίκτωρ Οὐγκώ ἐπανερχόμενος εὗρίσκειτο πρὸ τῶν νεκρῶν πτωμάτων τῶν ἡρώϊκων αὐτῶν ἀγωνιστῶν τῆς ἐλευθερίας των...

Ἡμέραν τινὰ ἐπιστρέφων παρετήρησε μετανύ των νεαρῶν μελισσῶν καὶ ἕνα σωματώδη βομβυλίδιον (ἀγριομέλισσαν), ὅστις λόγῳ τοῦ μεγέθους του καὶ τῆς ἀντοχῆς του ἦνθεξε εἰς τὰς προσπάθειάς του.

Παρατηρῶν τὸν βομβυλίδιον αὐτὸν ὁ Βίκτωρ Οὐγκώ, ἐσκέφθη, ὅτι ἐὰν δὲν τοῦ ἀπέδιδε μόνος τὴν ἐλευθερίαν, ὁδηγῶν αὐτὸν εἰς τὸ παράθυρον θὰ παρέμεινε κεκλεισμένος, μέχρις ὅτου ἀποθάνει καὶ αὐτὸς εἴτε ἐν τῇ καταβολῇ των προσπαθειῶν, εἴτε τὸν ἐξ ἀσιτείας θάνατον. Ἡ μεγαλοψυχία του ὅμως καὶ ἡ εὐγένεια του τὸν ὁδήγησαν εἰς τὴν μικρὸν αὐτὸ ἔντομον. Οὕτω δὲ ἤρχισε νὰ κηρυγᾷ αὐτὸ διὰ νὰ τὸ ἐλευθερώσῃ. Ἀλλ' ὅ,τι ὅμως ἀπὸ καλωσύνης ἐνήργει ὁ Βίκτωρ Οὐγκώ, τοῦτο ἐφαντάζετο ὡς ἀποτρόπαιον ἐγκλημα ὁ μικρὸς βομβυλίδης. Διὸ καὶ πρὸ τοῦ διώκοντος ἐλευθερωτοῦ φεύγει, τρέχει, πετᾷ, προσκρούει ἐπὶ τῶν υαλίνων τοιχωμάτων· τέλος δὲ καταβληθεὶς πίπτει μὲ τὸ συναίσθημα ἴσως τοῦ ὀλέθρου καὶ τῆς ἀπώλειας τοῦ παντός. Εἰς τὸ σημεῖον ὅμως αὐτὸ τὸν λαμβάνει ὁ μεγαλόψυχος ἐλευθερωτὴς του καὶ μὲ μιαν θείαν γλυκύτητα τῷ ἀπευθύνει: «ἀνόητε βομβυλιδέ ἐὰν δὲν σὲ ἐλευθερώσω ματαίως θὰ ἀναζητῇς τὴν ἐλευθερίαν σου εἰς τὸν υαλόφρακτον τοῦτον χῶρον· πόσον ὅμως ἀν-

Κοινωνικά Ζητήματα

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ἡ σκηνὴ εἰς τὸ γραφεῖον ἰδιωτικοῦ Σχολείου. Τὰ πρόσωπα μία μητέρα, ἀφόγου κοσμικῆς ἐμφανίσεως καὶ ἡ διευθύντρια ἀναλόγου τοιαύτης.

—Λοιπόν, ὅπως βλέπετε ἡ δαπάνη τῶν διδασκτρων εἶναι σημαντικὴ, θὰ τὴν καταβάλουμε; ἔχουμε ὁμως τὴν ἀξίωση ἡ κορούλα μας νὰ πιάσῃ ὅλα τὰ προσόντα μιᾶς συγχρόνου κοσμικῆς νέας. Τὸ πιάνο, οἱ ξένες γλῶσσες καὶ ὅ,τι μπορεῖ νὰ ἔχῃ καὶ νὰ γνωρίζῃ μία νέα.

—Νὰ μείνετε ἀπολύτως ἡσυχὴ κ. Ν... , ἡ μόρφωσις, πού δίδει τὸ σχολεῖο μας ἐξασφαλίζει εἰς τὰς μαθητρίδας μας τὴν δυνατότητα νὰ προσαρμοσθοῦν στὸ πνεῦμα τῆς συγχρόνου ζωῆς. Ἐφέτος μάλιστα θὰ ἔχουμε καὶ ἐιδικὴν διδασκαλίαν χοροῦ, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἀπολύτως ἡ χοροεσπερίς μας τὴς ἀπόκριες.

Ἡ τελευταία αὐτῇ πληροφορία εὐχαρίστησε ἰδιαιτέρως τὴν μοντέρνα μητέρα, ἡ ὁποία ἔσφιξε θερμὰ τὸ χέρι τῆς κ. Διευθύντριας καὶ ἔφυγε...

Αὕτῃ ἡ συζήτησις ἀκούγεται μὲ μερικὲς ἐπουσιώδεις παραλλαγές, εἰς ὅλα τὰ γραφεῖα τῶν σχολείων, στὰ κοσμικὰ σαλόνια, στὰ διάφορα κέντρα. Πόση τραγικὴ καὶ ἐγκληματικὴ ἀγνοία χαρακτηρίζει τοὺς περισσοτέρους γονεῖς! Φιλοδοξοῦν μίαν κοσμικὴν μόρφωσιν γιὰ τὰ παιδιά τους. Στὸ πρόγραμμά τους ἀραδιάζουν ξένες γλῶσσες, ρυθμικὴ γυμναστικὴ, πιάνο, διδασκαλίαν χοροῦ, καὶ ὅ,τι ἄλλο συλλάβει ἡ ἀρρωστημένη φαντασία τους. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα; Μὰ... δὲν τὸ βλέπουμε στίξεφμεριδες κάθε μέρα; Παραπονεῖται ἡ μητέρα:

—Ἡ κόρη μου ἔπαψε πιά νὰ μὲ σέβεται, τὸ ὕψος τῆς εἶναι ἀγριο καὶ νευρικό· δὲν δέχεται συζήτησι. Προχθὲς μάλιστα πέταξε ἀπ' τὰ νεῦρα τῆς τὸ πιάνο καὶ τόσπασε!

Παραπονεῖται ἡ μοντέρνα μητέρα. Ἐχει ὁμως δίκην; Ὁ τύπος τῆς κόρης τῆς εἶναι ὁ καρπὸς τῆς προσπάθειάς τῆς. Ἐνα ἀχρηστο καὶ ὠμὸ πλάσμα. Οὔτε τὴν βελόνα δὲν ξέρει νὰ πιάσῃ γιὰ μάλωμα, οὔτε τὴν κιτσαρόλα δὲν ξέρει νὰ τοποθετήσῃ στὴν φωτιά. Ἀσχολία τῆς τὸ περιοδικὸ καὶ ἡ τουαλέττα τῆς. Σκοπὸς τῆς τὸ γλέντι καὶ ἡ διασκέδασις. Καὶ ὅταν αἱ συνθήκαι τῆς ζωῆς δὲν πραγματοποιοῦν τὰ ἀρρωστημένα ὄνειρα τῆς φαντασίας τῆς, τότε βρίσκει τρόπο νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπ' τὴν ζωὴ, πού εἶναι ὅλο χαρὰ καὶ ὁμορφιά, ἡ τραβάει τὸ μονοπάτι τῆς

τέδρασες εἰς τὴν προσπάθειαν μου!

Ἐγκαταλείπων δὲ αὐτὸν εἰς τὸ κενὸν καὶ παρατηρῶν αὐτὸν ἀπομακρυνόμενον συνεπέραινε ὁ σοφὸς συγγραφεὺς: «ἀνόητοι ἄνθρωποι πόσον καταπληκτικῶς ὁμοιάζομεν μὲ τὸ ἀνόητον αὐτὸ μικρὸν ἔντομον, ἀντιδρώντες εἰς τὰς πλήρεις ἀγάπης ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ, τὰς ἀποσκοπούσας τὴν εὐτυχίαν μας, καὶ φανταζόμενοι τὸν Θεὸν κακὸν καὶ ὀργίλον».

ἀδιαντροπιᾶς καὶ τῆς ὑπόπτου διαγωγῆς

Φαντασθῆτε τώρα ἂν μπορῇ αὐτὸς ὁ τύπος νὰ γίνῃ μητέρα καὶ νὰ φέρῃ παιδιὰ στὸ κόσμον. Ταλαίπωροι γονεῖς δολοφονεῖτε τὰ παιδιά σας μὲ τὴν καταιοῦξίαν σας καὶ καταστρέφετε τὴν κοινωνικὴν ἁρμονίαν.

Ξεχάστε, ὅτι πρῶτος σκοπὸς τῆς μορφώσεως εἶναι ἡ διάπλασις τοῦ χαρακτήρος. Ἀναπτύξτε τὴν δύναμιν τῆς θελήσεως στὰ παιδιά σας. Δώστε τοὺς τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀγαπήσουν τὰ ὅμορφα ἰδανικά τοῦ πνεύματος. Μάθετέ τα νὰ πειθαρχοῦν πάντοτε καὶ νὰ μὴ παρασύρονται ἀπὸ τὰ γούστα τους. Προσπαθήστε νὰ μάθετε νὰ ἀγαποῦν καὶ νὰ εἶναι ὠφέλιμα στὸ συνάνθρωπό τους. Γίνετε σεῖς πρῶτα δάσκαλοι στὰ παιδιά σας. Καὶ ὅταν καταλάβετε, ὅτι ἔχετε τὴν ἀνάγκην ἐνὸς βοηθοῦ, ζητεῖτε τὴν συνδρομὴν τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Καταχητικοῦ Σχολείου. Βάλτε ἰδανικὴν μορφήν στὰς προσπάθειάς σας τὸν Σωτῆρα.

Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ θὰ χαρίσετε στὰ παιδιά σας μιὰ μοναδικὴν εὐτυχίαν, θὰ τὰ κάνετε χρήσιμα καὶ ὠφέλιμα στὴ κοινωνίαν.

Ὅλα τὰ μεγάλα πνεύματα, πού χάρισαν κατὰ πολὺτιμο στοὺς ἀνθρώπους, ἔλαβαν μιὰ χριστιανικὴν μόρφωσιν. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀραδιάσουμε πρόσωπα. Θὰ ἔχετε γνωρίσει τὸν εὐγενικὸν τύπον τοῦ νέου, πού πάντα ὠφελεῖ. Ὁ τύπος αὐτὸς εὖδοι μὲ τὴν ζωὴν, ἐπιτυγχάνει ἔχει τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Γεμίστε τὴν ψυχὴν τῶν παιδιῶν σας μὲ τὸ ἀπλετο φῶς τῆς πίστεως καὶ τότε ἀσφαλῶς τὰ παιδιά σας θὰ γίνουν «νύοι φωτός».

Ἐμπρὸς λοιπόν! γεμίστε τὰ Καταχητικὰ Σχολεῖα ἀπ' τὰ παιδιά σας. Ὁδηγήσατέ τα κοντὰ στὸ Χριστό, γιὰ νὰ τὰ καμαρώσετε μεθαύριο, ὅταν θὰ ἐργάζονται στὸν κοινωνικὸν στίβον μὲ ἐπιτυχίαν καὶ θρίαμβον.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ὅσοι μέχρι σήμερον δὲν ἀπέκτησαν τὸ μεγαλεῖδος ἔργον «Ο ΜΕΓΑΣ ΣΥΝΑΞΑΡΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ» πρέπει νὰ σπεύσουν νὰ τὸ ἀποκτήσουν ἀμέσως, πρῶτον ἐξαντληθῇ τελείως. Ὁ Μέγας Συναξαριστὴς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας περιέχει ἐν πλάτει τοὺς βίους καὶ τὰ μαρτύρια πάντων τῶν Ἀγίων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, διὰ τῶν ὁποίων διδάσκεται πᾶς Χριστιανὸς τὴν πρακτικὴν καὶ θεωρητικὴν ἀρετὴν. Εἶναι δὲ ἀπαραίτητον διὰ πάντας κληρικὸν καὶ πᾶσαν οἰκογένειαν. Μέχρι τοῦδε ἐξεδόθησαν οἱ ἑξ ἑκαστοῦ τόμοι: εὐρίσκεται δὲ ὑπὸ ἐκδοσίν ὁ Ζ' τόμος «Μὴν Ἰουλίου». Οἱ ἐκδοθέντες τόμοι διατίθενται κυριολεκτικῶς ἡ ἡμερησίως, ἅδε οἱ δρχ. 40 000 ἑκαστος, χρυσόδετος δρχ. 55,00 ἑκαστος. Ὁ Α καὶ ὁ Ε ἐπὶ πλέον δρχαμαὶ 5 000.

Παρακαλοῦνται οἱ εὐσεβεῖς Χριστιανοὶ τῶν παρερημάτων μας νὰ ἐνισχύσωσιν τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ περιφήμου τούτου ἔργου, ὅπερ τιμὰ τὸν Ἱερὸν ἡμῶν ἀγῶνα προμηθευόμενοι τοῦ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντος τόμου. Γράψατε εἰς τὸν ἐκδότην τοῦ ἔργου.

Ὁσιώτατος Βικῶρα Ματθαίου Μοναχὸν Πανεπιστημίου 39 Ἀθῆναι.

Η ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ ΕΞ ΕΠΟΨΕΩΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ

Υπὸ Ἀρχιμανδρίτου
κ. Χρυσόστομου Νασιλίμη

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ καινοτόμος Ἐκκλησία ἀντικρούσασα τὴν ἀπὸ τοῦ 1926 δεσμηθεὶς ὀγκυμένην τῶν χριστιανῶν διαμαρτυρίαν καὶ ἀπειθείαν, διὰ μὲν τοὺς λαϊκοὺς ἐνεδύθη τὴν ἀλωπεκίην, καὶ μὲ διαφόρους Ἐγκυκλίους καὶ δημοσιεύσεις ἐπειράθη νὰ ἐξαπατήσει αὐτοὺς μὲ λόγους δῆθεν συμβουλευτικούς, λέγουσα καὶ γράφουσα δικαιολογίας ἀσυστάτους καὶ σεσαθρωμένας διακηρύττουσα, ὅτι δῆθεν τὸ ἡμερολόγιον εἶναι ζήτημα καθαρῶς ἀστρονομικὸν καὶ δὲν προσκρούει οὔτε εἰς τὰ δόγματα, οὔτε εἰς τὰς παραδόσεις· διὰ δὲ τοὺς κληρικούς ἐνεδύθη τὴν λεοντήν, καὶ διὰ τῶν κατὰ τόπους Ἐπισκόπων τῆς εἰσηγεῖτο εἰς τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχὰς τὴν σύλληψιν αὐτῶν, τὴν ἀπέλασιν, τὴν φυλάκισιν καὶ τὴν μυριοτρόπως κακοποίησιν.

Τὰ ὅσα διεπράχθησαν εἰς βάρος τῶν μὴ θελησάντων νὰ ὑπακούσουν εἰς τὴν παρανομήσαν Ἐκκλησίαν Κληρικῶν, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ περιγραφῶσιν. Ἐτυχε νὰ ὑληρετήσῃ εἰς τὴν κεντρικὴν Ἐκκλησιαστικὴν διοίκησιν τῶν Παλαιοεσθολογιστῶν ἐν Ἀθήναις ὡς Συνοδικὸς Γραμματεὺς ἀπὸ τοῦ 1938—1943 καὶ εἶμαι ἀπὸ κάθε ἄλλον εἰς θέσιν νὰ γνωρίζω, οἷους βανδαλισμούς, ὁποίας κακώσεις, ὅποια μαρτύρια καὶ ἐξευτελισμοὺς εἰς φυλακὰς καὶ ἀστυνομικὰ δεσμοτήρια ὑπέστησαν οὗτοι κατὰ παραγγελίαν τῶν ἑκαστοῦ νεωτεριστῶν Ἐπισκόπων τῆς κρατούσης Ἐκκλησίας (17).

(17) Ὁ ἱερεὺς Γεώργιος (ἀγνώστου μοι ἐπωνύμου) γέρον τὴν ἡλικίαν συνετεία τῶν δαρυῶν ὑπέκυψε καὶ ἀπέθανε μέσα εἰς τὰς φυλακὰς τῆς Χαλκίδος. Ὁ ἀείμνηστος ἱερεὺς Δημήτριος Κατσίνης πατὴρ πολλῶν (ἂν δὲν ἀπατώμαι 6) τέκνων συρόμενος ἀπὸ φυλακῆς εἰς φυλακὴν καὶ ὑφιστάμενος ἐκ καιρῷ χειμῶνος ἐντὸς τῶν φυλακῶν κακώσεις καὶ ἀναγκαζόμενος νὰ κοιμᾶται ἄνευ στρωμνῆς ἐπὶ πλακῶν προσεβλήθη ὑπὸ ἄσθματος συνετεία δὲ τῶν κρυολογημάτων ἐθραύσθη ἀνεπανορθώτως ἡ ὑγία του, καὶ ἀφοῦ ἐδεινοπάθησεν εἰς σημεῖον, ὥστε αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ τὸν ἔκριναν ἀκατάλληλον διὰ περαιτέρω φυλάκισιν τὸν ἀπέλυσαν, διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς Ἀθήνας εἰς ἐλευθέρην κατὰστασιν, ὅπου μετ' ὀλίγον ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν εἰς ἐν τῶν λαϊκῶν νοσοκομείων, ἐγκαταλείψας τὰ τέκνα του ἀνήλικα καὶ ἀπροστάτευτα εἰς τοὺς δρόμους. Ὁ ἀείμνηστος ἱερεὺς Γεώργιος Περωστής γέρον καὶ σεβάσμιος τὴν ἡλικίαν συλληφθεὶς ἐν Λαμίᾳ, ἐδέθη τὰς χεῖρας καὶ βίᾳ ἐντὸς τοῦ ἀστυνομικοῦ καταστήματος ἐκουρεύθη τὴν κόμην καὶ ἐξυρίσθη τὸ γένειον, καὶ ἀποσηματισθεὶς ἀφέθη ἐλεύθερος, ἵνα ἔλθῃ εἰς Ἀθήνας εἰς κατὰστασιν προκαλοῦσαν ἱερὰν ἀγανάκτησιν ἐναντίον τόσο τοῦ Ἐπισκόπου, τοῦ εἰσηγησαμένου τὴν ταύτην βάνδαλον πράξιν, ὅσον καὶ τῶν διαπραξάντων αὐτὴν ἀστυνομικῶν ὁργάνων τῶν θέντων χεῖρα βεβήλον ἐπὶ Χριστὸν Κυρίου.

Ἐπίσης ἐν Λαμίᾳ καὶ ὁ ἀείμνηστος Συμωγονετρίτης Ἱερομόναχος Ἀρσένιος Σακελλάρης, τὰ αὐτὰ ὑπέστη συλληφθεὶς καὶ ἐγκλεισθεὶς εἰς τὸ ἀστυνομικὸν δεσμοτήριον ὑπέστη βιαίως τὴν ὕβριν τοῦ ἀποσηματισμοῦ μετὰ τῆς κουφῆς τῆς κόμης καὶ τοῦ πώγωνος.

Πλὴν τούτων πλείστοι ἄλλοι, οἱ ὁποῖοι ἐβάστασαν τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου ἐν τοῖς ἀθλητικοῖς σώμασιν αὐτῶν,

Ἡ μῆνις τῶν Νεωτεριστῶν Ἐπισκόπων ἐστράφη ἐπίσης λυσσώδης καὶ ἐναντίον τῶν ἱερῶν Ναῶν εἰς τοὺς ὁποίους ἐτέλουν τὰ τῆς λατρείας τῶν οἱ στερρῶς ἐμμένοντες ἐπὶ τῶν πατρίων παραδόσεων. Οὕτω ἄλλοι Ναοὶ κατεδαφίζοντο, ἄλλοι ἐσφραγίζοντο, καὶ ἄλλοι ἐξ' αὐτῶν ποικιλοτρόπως ἐβεβηλοῦντο (18). Καὶ ἐνῶ οἱ λεγόμενοι οὗτοι ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας εἶχον εἰς τὰς Ἐπαρχίας τῶν Θεάτρα, Κινηματογράφους, καὶ ποικιλῶνυμα κέντρα διαφθορᾶς ἡμερινὰ καὶ νυκτερινὰ, εἰς τὰ ὅποια συνήθως σφαγιάζονται αἱ ψυχαὶ τοῦ ποιμνίου τῶν καὶ ἀναιδῶς λακπατεῖται ἡ οἰκογενὴς ἀκμή, δι' οὐδὲν τούτων ἐθεώρησαν ποιμαντορικὸν τὸν καθήκον νὰ φροντίσωσι νὰ κλείσῃ τὰς πύλας, ἀλλ' ὅλη τὴν ἡ ποιμαντορικὴ δρασὶς συνίστατο μὴ τυχὸν πουθενὰ εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῶν ἐγερεθῇ Ναὸς παλαιοεσθολογικός.

Τινὲς τῶν ὁποίων εἰσέτι ζῶσι, τινὲς τῶν ὁποίων ἤδη ἐν Ὁρθόδοξῳ ὁμολογίᾳ ἐκοιμήθησαν, Τὶ δὲ εἴπομεν καὶ περὶ τῶν θεατρικῶν καὶ τῶν διαπομπέσεων, τὰς ὁποίας οἱ ὁμολογεῖται οὗτοι τῆς πατρώας εὐσεβείας δημοσίᾳ ὑπέστησαν, δίκην κακούργων καὶ λυμαινῶν ἐπιδεικτικῶς ἐν μέσαις πλατεῖαις συλλαμβανόμενων καὶ δι' ἐν ὁπλῶν ἀστυνομικῶν ὁργάνων ἢ εἰς δεσμοτήρια ἢ εἰς ἐξορίαν στελλομένων; Τὶ δὲ περὶ τῶν ἐξευτελισμῶν τοῦ ἱεροῦ ἐνδύματος καὶ τοῦ καλύμματος τῆς κεφαλῆς τῶν, τοὺς ὁποίους ὑφίσταντο ριπτόμενοι καὶ συρόμενοι κατὰ γῆς, σχιζομένου τοῦ ράσου καὶ λακτιζομένου τοῦ καλυμμάχου τῶν; Τὶ δὲ καὶ περὶ τῶν εἰρωνειῶν καὶ τῶν χλευασμῶν, οὓς ὑπέφερον μέσα εἰς τὰ βρωμερὰ καὶ φθειριῶντα κρατητήρια, ὅπου μετ' ἀνδρῶν κακοποιῶν καὶ γυναικῶν ἀνηθίκων συνεκρατοῦντο.

(18) Ἀνεκδιήγητον εἶναι τὸ συμβάν εἰς τὴν Δεσφίαν τῆς Ἀμφίσσης. Ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Ἐπαρχίας πληροφορηθεὶς ὅτι ἐκεῖ ἰδρύθη Ναὸς καὶ λειτουργεῖ κατὰ τὸ πάτριον εσθολόγιον ἔσπευσεν ἐπὶ τόπου καὶ ὀδηγηθεὶς εἰσῆλθεν ἐν καιρῷ λειτουργίας ἐν τῷ Ναῷ. Ὑπὸ ὀργῆς δὲ καὶ μανίας ἐλαυνόμενος ἀφοῦ καθύβρισε τὸν ἱεραργὸν καὶ τὸ ἐκκλησίασμα, εἰσβάλλει εἰς τὸ ἅγιον βῆμα καὶ διὰ μιᾶς ἀνατρέπει τὰ ἐπὶ ἱερᾶς Προσκομιδῆς κεκαλυμμένα τίμια Δῶρα, ρίπτει αὐτὰ κατὰ γῆς, θραύει εἰς δύο τὸ ἅγιον ποτήριον, καὶ ἀφοῦ οὕτως ἐματαιώσας τὴν ἀρξαμένην θείαν Λειτουργίαν ἀπῆλθε σῶος καὶ πλήρως ἱκανοποιημένος διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ποιμαντορικοῦ τοῦ καθήκοντος. Εὐτυχῶς ὁμως διὰ τὸν Σεβασμιώτατον ὅτι, ὅταν ἔρριπτεν κατὰ γῆς καὶ ἐποδοπάτει τὰ ἄχραντα τῆς Πίστεώς μας μυστήρια καὶ συνέτριπτε τὰ ἱερὰ Σύμβολα, εὐτυχῶς λέγομεν δι' αὐτὸν ὅτι μέσα εἰς τὸ ἐκκλησίασμα, τὸ ὁποῖον καθύβρισε δὲν εὐρέθη οὔτε μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν εἰς νέος, Νέστωρ, οὔτε μεταξὺ τῶν γυναικῶν μία νέα Ὁσία Θεοδοσία. (Ἐορτάζονται ὁ μὲν τὴν 27ην Ὀκτωβρίου, ἡ δὲ τὴν 29ην Μαΐου) διότι, ἂν εὐρίσκοντο, ἴσως δὲν θὰ ἐξήρχετο σῶος τοῦ Ναοῦ. τῷ συνιστώμεν δὲ τὴν ἡμέραν αὐτὴν καθ' ἣν ἐγλύωσε κατόπιν μιᾶς τοιαύτης βεβήλου πράξεώς του, νὰ τὴν ἐνθυμῆται καὶ τὴν εορτάζῃ ὡς ἡμέραν σωτηρίας· εἰς τὸ ἐξῆς δὲ νὰ ἀποφεύγῃ τοιαῦτα ἐπικίνδυνα ἄθλα, διότι ὁ ἔνθεος τοῦ λαοῦ ζήλος εἶναι φλογερότερος καὶ δραστηκώτερος τοῦ ἰδικοῦ τοῦ πείσματος, ὅταν μάλιστα προκαλεῖται καὶ ἐξάπτεται κατὰ τὰς ἱερωτέρας τοῦ στιγμᾶς, βεβηλουμένων τῶν ἱερῶν καὶ τῶν ὁσίων τῆς πίστεώς του.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΤΗΣ Π. Θ. Ε. Ο. Κ.

Οἱ ἀναδειχθέντες κατὰ τὰς τελευταίας ἀρχαιρεσίας, συνελθόντες συνεκροτήθησαν εἰς Σῶμα, κατὰν ἱμαντες ὡς κάτωθι τὰ διάφορα ἀξιώματα.

1) Ἀντώνιος Ἀναγνωστόπουλος	πρόεδρος
2) Σταῦρος Καραμήτσος	Α'. ἀντιπρόεδρος
3) Δημήτριος Λαμπρόπουλος	Β' »
4) Διονύσιος Μπατιστάτος	Γεν. Γραμματεὺς
5) Γρηγόριος Ζαχαρόπουλος	Εἰδικ.
6) Ἡλίας Ἀγγελόπουλος	Ταμίας
7) Παναγιώτης Καλαμῆκης	Ἐφορος
8) Τριαντάφυλλος Κοντογούρης	Κοσμητὼρ
9) Ἀλέξανδρος Κόντος	Σύμβουλος
10) Γεώργιος Γκούμας	»
11) Βασίλειος Σπαθόπουλος	»
12) Κωνσταντ. Νικολακόπουλος	»
13) Γεώργιος Πουλαντζακίδης	»
14) Στέφανος Λύκος	»
15) Κωνσταντ. Σιδέρης	»

Τὸ Νέον Δ.Σ. ἐκκλησιάσθη ἐν σώματι εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους, τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, ὅπου ἐλειτούργησε ὁ Σεβασμιώτατος Διαυλείας. Ἐν συνεχείᾳ ἀπῆλθον διὰγγελμα πρὸς ἀπαντας τοὺς Χριστιανοὺς, ζητᾶν τὴν συνεργασίαν των

ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΩΝ

Καθιστῶμεν γνωστὸν εἰς τοὺς εὐσεβεῖς Χριστιανούς διὰ τὴν ἡμερολογίαν (τοῖχου, τοῦ πηλίου, ἐγκολπίου). Ἐπειδὴ δὲ ἡ δαπάνη εἶναι ὑπερόγκος καὶ ὑπάρχει ἡ πιθανότης νὰ ἐκτυπωθῶν περισσότερα τοῦ δέοντος, πρᾶγμα ἐπιζήμιον διὰ τὸν Ἱερόν ἀγῶνα, δι' αὐτὸ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀντιτύπων θὰ ἐξορτηθῇ ἀπὸ τὰς σχετικὰς παραγγελίας.

Ὡς ἐκ τούτου πρέπει τὰ παραρτήματα νὰ σπεύσουν νὰ παραγγείλουν ἐγκαίρως ἀριθμὸν ἡμερολογίων διὰ νὰ μὴ ἐξαντληθοῦν.

Ἐπίσης γνωρίζομεν, δι' ἐφέτος θὰ πρὶ βῶμεν εἰς τὴν ἐκτύπωσιν εἰδικῶν ἐπιτραπεζίων ἡμεροδεικτῶν. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἐξασφαλίζομεν διὰ τὸ γραφεῖον παντὸς Χριστιανοῦ, ἕν ἀπαραίτητον στοιχεῖον. Ἐλπίζομεν ἡ προσπαθεία μας αὕτη νὰ τύχῃ τῆς δεούσης ὑποστηρίξεως.

Αἱ τιμαὶ τῶν ἡμερολογίων θὰ ἀνακοινωθῶσιν εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

Ἡ ἀγαθοεργὸς ἀδελφότης «Ἁγίου Ἰωάννης Ἐλεήμων» διοργανῶν καὶ ἐφέτος ἐβδομαδιαία κηρύγματα ἐκαστὴν Κυριακὴν, εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγ. Χαραλάμπους (ἐξφαντοτροφεῖον), μετ' ὁμιλητὴν τὸν κληρικό-θεολόγον κ. Σταῦρον Καραμήτσον. Τὰ κηρύγματα ἀρχίζουσι ἀπὸ τὴν μεταπροσεχῇ Κυριακὴν.

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ

Ἐξ ἀπροσεξίας τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου ἀνεγράψαν δύο ἀνακρίβειαι εἰς τὰ ὅπ' ἀριθ' 89, 90 φύλλα τοῦ περιοδικοῦ μας.

Οὕτω ἀνεγράφη, ὅτι ἐτελέσθησαν ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Διαυλείας ἔγκλινα εἰς τὰ Βασιλικά ἐνῶ πραγματικῶς ὁ Σεβασμιώτατος ἐλειτούργησεν κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης εἰς τὸν δώμοντον Ναόν.

Ἐπίσης ἀνεγράφη δι' αὐτὸς ἐπίσκοπος κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς μετέβη εἰς Βίλλια Ἀττικῆς ἀντὶ Κρικουκίου Ἀττικῆς.

Ἡ σύνταξις τοῦ περιοδικοῦ ζητεῖ συγγνώμην.

ΤΥΦΛΟΝ ΠΑΘΟΣ

Τὸ σχόλιον τῆς «Ἐστίας» (16)10(50), «Δοξαsaί καὶ ἄμφια» δὲν εἶναι ἀπλῶς ἐμπαθεῖς καὶ βέβηλον θίγει τὰ ὅρια τῆς κακοφήμου ὑστεροβουλίας· δυνάμεθα δὲ ἐπὶ τοῦ προκειμένου νὰ ἐπιναλεσθῶμεν τὴν συνδρομὴν τῆς Δικαιοσύνης, προκειμένου αὕτη νὰ κλείσῃ τὰ στόματα χυδαίων συκοφαντῶν. Ἐπ' αὐτοῦ ἐπιφυλασσόμεθα. Ἀπευθύνόμενοι δὲ πρὸς τὸν ἀπερίσκεπτον σχολιαστὴν τῆς ἐν λόγῳ ἐφημερίδος γράφομεν: εἶναι αἰσχρὸς διὰ μίαν ἐφημερίδα τοῦ κύρους τῆς «Ἐστίας» νὰ μετέρχεται μίαν τόσον ἐμπαθήκαὶ αἰσχροτάτην τακτικὴν. Τὸ γεγονός αὐτὸ μεταβάλλει τὸ φύλλον εἰς ἐλεεινοῦ τύπου ρυπαρογράφημα.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΩΝ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ ΜΑΣ

Ὁ Πανιερώτατος Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μετέβη εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Μεταφορφώσεως Κουβαρά, ὅπου ἐχειροτόνησε ἱερέα τὸν ἱεροδιάκονον Γεράσιμον Σκουρτανιώτην καὶ ἱεροδιάκονον τὸν δαιώτατον μοναχὸν Εὐμένιον. Ἐπίσης μετέβη εἰς διαφόρους ἐνορίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως μετέβη εἰς Παλαὶον Φάλληρον καὶ ἐχοροστάτησε κατὰ τὴν πανήγυριν τῆς Μυρτιδιωτίσσης, δμύλησας ἐνώπιον πολυπληθοῦς ἐκκλησιάσματος.

Ἐπίσης μετέβη εἰς Παναγίαν Γαλακτοτροφοῦσαν, εἰς Ἀρίαν Ἐλεούσαν, Λειτουργήσας καὶ ὁμιλήσας κατὰ τὴν ἑορτήν.

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως μετέβη καὶ ἐλειτούργησε εἰς τὸν Ἱερόν ναὸν Ἁγίου Σπυριδωνος Σαλαμίνος ὁμιλήσας ἐμπνευσμένως εἰς τὸ μνημόσυνον ἐπιτοπίου παράγοντος τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος Διαυλείας μετέβη εἰς τὸ παράρτημα Κατερίνης Μακεδονίας, τυχὼν θερμότητος ὑποδοχῆς παρὰ τῶν ἐκεῖ ἀδελφῶν· ὁ κόσμος μετὰ βαθυτάτης συγκινήσεως καὶ εὐκρινεῶς σεβασμοῦ περιέβαλε τὸν Ἱεράρχην, παρακαλέσας νὰ ἐπαναλαμβάνωνται συνεχῶς τοιαῦται ἐπισκέψεις. Κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν του ὁ Σεβασμιώτατος διήλθεν ἐν Λαρίσης, ὅπου τοῦ ἐπεφυλάχθησαν ἐκδηλώσεις σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης. Ἰδιαίτερος συνενίστησεν τὸν Σεβασμιώτατον ἡ ἐργασία, ἡ πρόδοδος, ὁ ἕληλος τῶν τριῶν ἱερέων τῆς Λαρίσης, οἵτινες τιμοῦν τὴν ἐκκλησίαν μας καὶ συντελοῦν εἰς τὴν πρόδοτον τοῦ παραρτήματος. Τὰς εὐχαρίστους αὐτὰς ἐντυπώσεις ἀνέφερε ὁ Σεβασμιώτατος εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον.

Ὅλα τὰ θρησκευτικὰ καὶ Ἐκκλησιαστικὰ βιβλία, θὰ τὰ βρῆτε εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον «ΦΩΝΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»
Στοὰ Φέξη 72 Ἀθήναι

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Α.Ν. 1092/1938

Διευθυντῆς

Ἐπίσκοπος Διαυλείας κ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ
Χαλκοκονδύλη 7

Διευθυντῆς Τυπογραφείου: Γεώργιος Σερμπίνης
Θεμιστοκλέους 33—Ἀθήναι

Ἐμβάσματα Συνδρεμῶν

Ἐμβάσματα, μόνον διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν ἀπευθύνονται: Πρὸς τὸν Σεβασμ. Διαυλείας κ. Πολύκαρπον, Χαλκοκονδύλη 7.— Ἀθήναι

Γεγονότα καὶ Κρίσεις

Audiatur et altera pars

(ὡς ἀκουσθῇ καὶ ἡ ἑτέρα πλευρὰ)

Ἡ ἀνωτέρω φράσις ἀποτελεῖ ἀπαράβατον νομικὸν αἴτημα στοιχειώδη ἀρχὴν δικαίου. Οὐδέποτε δύναται νὰ ἀποφανθῇ τελεσιδικίως ἓνας δίκαστής, ἓνας εὐθιμότης κοινωνικῶν διαφορῶν, ἐὰν δὲν ἀκούσῃ καὶ τὰς δύο ἀντιμαχομένας παρατάξεις.

Μόνον διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ διασφαλίζεται ἡ ἀλήθεια καὶ ἀπονέμεται μετ' ἀκριβείας τὸ δίκαιον. Ἡ διαδικασία αὕτη ἀποτελεῖ καὶ χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τῶν ἐλευθέρων κρατῶν καὶ καθεστῶτων, ἅτινα πιστεύουν εἰς τὸ ἰδανικὸν τῆς Δικαιοσύνης.

Αὕτη ἡ ἀρχὴ ἀξιοῦμεν νὰ ἐφαρμοσθῇ κατὰ τὴν εὐθιμίαν τοῦ παλκοῦ ζήτηματος. Κατὰ τὰ σχόλια τῶν ἐφημερίδων «κρατεῖ σκέψις, ὅπως ἀφεθῶν μὲν ἐλεύθεροι οἱ παλαιομερολογῖται νὰ ἀκούσῃ τὰ θερησκευτικά των καθήκοντα κεχωρισμένως, διότι δὲν δύναται νὰ ἐμποδισθῶν ἀπὸ τὸ Σύνταγμα, νὰ γίνῃ ὁμιλος σαφὴς διαχωρισμός ἀπὸ τὴν ἐπίσημον Ἐκκλησίαν, ὅσον ἀφορᾷ τὸ σχῆμα τῶν ἱερέων κλπ.». Καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν σκέψιν «ὅπως ἀφεθῶν ἐλεύθεροι» ἀποτελεῖ, χάριτι Θεοῦ, προφανὴ θρίαμβον ἡμῶν ἀλλὰ καὶ τιμὴν ἰδιαίτεραν τῆς πατρίδος μας. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν μορφήν τῆς τακτοποιήσεως καὶ τὴν μορφήν, ποὺ θὰ προσλάβῃ ἡ παράταξις μας, ἐπαναλαμβάνομεν: Audiatur et altera pars.

Η ΜΕΡΙΜΝΑ ΔΙΑ ΤΑ ΟΡΦΑΝΑ

Εὐτυχῶς τὸ αἴσθημα τῆς στοργῆς καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς τὰ ὀρφανὰ δὲν ἐλάττει ἐντελῶς. Τὸ καλοκαίρι, ποὺ πέρασε, ἐπιτροπὴ ἀπὸ τὰ ἐκκλησιαστικά των χωρίων Μαρκιουπόλιν Ἀττικῆς καὶ Παιανίας, ἐπεσκέφθησαν τὰ ὀρφανὰ, ποὺ παραθέρριζαν εἰς τὸ Χαϊδάρι καὶ τοὺς ἔφεραν δῶρα, διάφορα προϊόντα τῆς ἐποχῆς καὶ τοῦ τόπου των.

Τοὺς ἀνωτέρω φιλανθρωποὺς εὐχαριστεῖ θερμῶς ἡ Διεσθύνσις τοῦ Ἱδρύματος τῶν Ὁρφανοτροφείων καὶ εὐχεται τὴν ἐξ ὕψους πλουσίαν ἀνταπόδοσιν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

Με ἐξαιρετικὴν εὐχαρίστησιν πληροφορεῖται ὁ ταξιδιωτὴς τῆς Θεσσαλικῆς πεδιάδος, διὰ εἰς τὴν περιόχην τῶν Φαρσάλων ὑπάρχοντι ἀνεκτοὶ δμοφρονες ἀδελφοὶ συγκροτοῦντες παράρτημα. Τὸ παράρτημα αὐτὸ διατηρεῖ ἱερὸν Νεὸν, τιμώμενον ἐπ' ὀνόματι τῆς θείας Μεταμορφώσεως μετ' ἱερὰ τὸν Ἀρχιμανδρίτην Θεωνᾶ Μαργαριτόπουλον. Τὸ παράρτημα ἐπεσκέφθη ἀντιπρόσωπος τοῦ περιοδικοῦ μας, ἐπικοινωνήσας με τοὺς ἀδελφούς, μελετήσας καὶ τὴν τὰ τοπικὰ προβλήματα τοῦ παραρτήματος. Τὰς ἐντυπώσεις διεβίβασε εἰς τὴν ἱερὰν Σύνοδον, ἥτις νῦν ἀριστήθη ἐκ τῆς δράσεως τοῦ παραρτήματος.

ΗΘΟΠΟΙΟΙ «ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ ΚΥΡΙΟΥ»

Ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἀπὸ σιγήνης προκαλεῖ τὰς ταπεινὰς δρμὰς τοῦ κοινοῦ, ἀσφαλῶς δύναται νὰ ἐκπροσωπῇ τὴν Ἀφροδίτην ὅχι ὁμιλος καὶ νὰ θεωρεῖται ἀπόστολος τοῦ ὁροθέτου τῆς ἡθικῆς τάξεως καὶ τιμωροῦ τῶν φιληδόνων ἀμαρτιῶν. Αὐτὸ τοῦλάχιστον ὑπαγορεύει ἡ κοινὴ λογικὴ καὶ ἡ στοιχειώδης θερησκευτικότης. Φαίνεται ὁμιλος ὅτι μετ' ἡν λογικὴν καὶ τὴν στοιχειώδη θερησκευτικότητα δὲν συμφωνεῖ ὁ Πατριαρχικὸς Νόμος τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Οὕτω ἐδέχθη τοὺς ἡθοισιοὺς ἐπισήμως, τοὺς ἠλόγησε καὶ τοὺς ἐχαρακτήρισε «ἀποστόλους τοῦ Κυρίου». Μὴ χειρότερα! ἀπομένει νὰ ἡγηθῇ πλέον ὡς ἐπίσημος διασώχης!

ΔΗΛΩΣΙΣ

Τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῶν ἐν Ἑλλάδι Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν (ἀκολουθοῦντων τὸ Ἰουλιανὸν Ἑορτολόγιον).

Δὲ τοῦ ἀρότου δηλοῦν, ὅτι οὐδεμίαν ἀπολύτως πνευματικὴν σχέσιν καὶ ἐπικοινωνίαν ἔχομεν μετὰ τῆς γυναικείας Μονῆς Κερατέας τῆς ἀνηκούρης εἰς τὴν παρασυναγωγὴν, ἥς προΐστανται ὁ Ἱερεὺς Εὐγένιος Τόμπρος καὶ ἡ γνωστὴ Μοναχὴ Μαριάμ Σουλακιώτου· κατὰ συνέπειαν δὲ τὰς διαδιδόμενας παρανομίας καὶ ἀσεθάλους αὐτῶν πράξεις οὐχὶ μόνον ἀποδοκιμάζομεν, ἀλλὰ καὶ δηλοῦμεν ὅτι ἡ ἑμετέρα Ἐκκλησία οὐδεμίαν εὐθύνην ἐπέχει διὰ πᾶν ὅτι συμβαίνει ἐν τῇ ὡς ἄνω Μονῇ.

Ἡ ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. (Παλαιοεορτολογικῶν).

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ πρῶν Φλωρίνης Χρυσόστομος

Τὰ Μέλη

Ὁ Κυκλάδων Γερμανὸς

Ὁ Χριστιανουπόλεως Χριστοφόρος

Ὁ Διαιτείας Πολύκαρπος

Ἡ δῆλωσις αὕτη ἐδημοσιώθη εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΙΕΡΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

«ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΓΡΗΓΟΡΟΥΣΗΣ»

Τὴν 9ην Νοεμβρίου τ. ἔ. πανηγυρίζει τὸ ἱερὸν ἱδρυμα Χαϊδαρίου «Παναγία Γρηγορούσας». Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Ἑορτῆς θὰ γίνῃ μεγαλοπρεπὴς Ἀρχιερατικὴ Λειτουργία, ὅπου θὰ παρευρεθῶν ὅλα τὰ μέλη τῆς κινήσεως καὶ ἀρκετοὶ φλοιοὶ τοῦ Ἱδρύματος.

Καθῆκον ὅλων εἶναι ἡ προσέλευσις, χάριν σεβασμοῦ πρὸς τὴν θαυματουργὸν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου τῆς ὁποίας τὰ θαύματα εἶναι γνωστά.

ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

Τὴν 20ην τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου, ἡμ' ἔραν Πέμπτην πανηγυρίζει τὸ ἡσυχαστήριον τοῦ Ἁγίου Ἀρτεμίου εἰς Κορυθαλλόν. Ἀφ' ἐσπέρας θὰ ψαλμὴ Μέγας ἐσπερινός. Τὴν πρωΐαν θὰ τελεσθῇ Ἀρχιερατικὴ Λειτουργία. Καθῆκον ὅλων ἡ προσέλευσις πρὸς ἀγιασμόν των καὶ ψυχικὴν ὠφέλειαν.

Συγκοινωνία δι' αὐτοκινήτων Πειραιῶς—Κορυθαλλόν.

Τὴν 26 Ὀκτ. ἑορτὴν τοῦ Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου πανηγυρίζουν οἱ κάτωθι ἱεροὶ ναοὶ 1) παρὰ τὴν θῆσιν Κοκκινόβραχος Ἀμφιάλης Πειραιῶς, 2) παρὰ τὴν θῆσιν τρεῖς γέφυρες Ἀθηνῶν.

Τὴν 8 Νοεμβρίου ἑορτὴν τῶν Ταξιάρχων ἐορτάζει ὁ ἱερὸς ναὸς Νέου Ἡρακλείου Ἀττικῆς.

Τὴν 11 Νοεμβρίου ἑορτὴν τοῦ Μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ πανηγυρίζει ὁ εἰς Ἀμφιάλην ἱερὸς ναὸς τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ, παρὰ τὴν στάσιν Σκουπιδία.

ΠΕΝΘΗ

Τὸς τελευταίας ἡμέρας ἀπεβίωσε ὁ ἀγαπητὸς Πέτρος Φουντῆς μέλος τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ. διατελέσας καὶ μέλος τοῦ τελευταίου Διοικ. Συμβουλίου. Ὁ ζῆλος του καὶ ἡ δρᾶσις του ἦσαν γνωστά. Πάντοτε πρόθυμος εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τῆς Ὁρθοδοξίας, ἦτο ἀπὸ τοὺς ἀξιωμαχοὺς στρατιώτας τῆς.

Εὐχόμεθα, ὅπως ὁ Κύριος ἀναπαύσῃ τὸν μεταστάνα καὶ παρηγορήσῃ τὴν βαρυνενομένην οἰκογένειάν του.